

140824 Tionde söndagen efter trefaldighet, tredje årgången Marcus Willén

Dagens texter:

Nådens gåvor – Jos 24:16-18; 1 Kor 12:4-11; Luk 9:46–48

Önskelistan

Vad önskar du dig mest av allt? Alla önskar vi oss något.

Saker: en ny bil, en bryggare av godare kaffe, eller höstkläder.

Sällskap: en hand i vår, en hund till sällskap, eller ett barn i magen.

Hälsa: ork att klara av, eller att få tillbaka livet från förr, att livet skall ta slut.

Det vi önskar leder oss framåt eller binder oss bakåt. Den möjliga önskan som utvecklar oss från där vi står är av godo. Men den omöjliga önskan som binder oss vid det som en gång var är av ondo.

Jag tänker här på en nittioårig kvinna som jag begravde i Mosjö kyrka för några år sedan. Där stod jag i kyrkan och blickade ut över hundra små barn, föräldrar, pensionärer. Vid minnesstunden frågade jag hur det kom sig att så många var där. För jag visste, att hon inte varit särskilt föreningsaktiv, att hennes jämnåriga var borta sedan längre.

Svaret lät inte vänta på sig. Person efter person reste sig vittnade om en unik gärning. Alla visste att hon hade varit dödligt sjuk i cancer i flera år. Men det hon hade gjort var att hon ständigt talade i telefon, med bekanta, barnen, barnens vänner, barnbarnen, ja alla som hon tänkte behövde ett samtal. Och denna sängliggande, dödsjuka kvinna inledde alltid med orden: ”Hur är det lilla gumman? Hur är det lilla gubben?” Alla vittnade om hur denna sättet hon talade, utifrån sin livssituation stärkte dem.

Jag tänker: Hennes gärning är ett föredöme för mig. För trots sina begränsade möjligheter så använder hon sin telefon, sin röst och sin välvilja för att visa omtanke, det alla vi önskar oss på olika sätt. Minnet efter henne väger därigenom tyngre än varje gravsten eller mausoleum. Eller för att använda en större bild: I universum finns svarta hål som slukar hela stjärnor, kvinnan var däremot som ett ljus hål som fyllde andra människors mörker med ljus.

Nådens gåvor

Söndagens tema är ”Nådens gåvor”, till skillnad från våra naturliga gåvor. Olika naturliga gåvor, handens gåvor, tänkandes gåvor, får vi alla genom att födas i denna värld. Men andliga gåvor får vi när vi föds på nytt genom med den helige ande. Dessa Andens gåvor är inte lika för alla, men utgår från samma ande, i samma syfte, eller som vi hörde Paulus skriva till församlingen i Korint:

Nådegåvorna är olika, men Anden densamma. Tjänsterna är olika, men Herren densamme. Verksamheterna är olika, men Gud är densamme, han som verkar i allt och överallt. Hos var och en framträder Anden så att den blir till nytta. (1 Kor 14: 4-7)

Våra olika gåvor ingår i ett stort pussel; tillsammans framträder vi i bilden av Guds rike. Bibeln beskriver ett tjugotal kategorier av nådegåvor, varav Paulus idag nämner nio i 1 Kor 12, han talar om

1. Gåvan ”att meddela vishet” (gr. ’sofia’) – förmågan att se och förkunna livet ur Guds perspektiv, att kunna skilja vishet från dårskap (1 Kor 3:19)
2. Gåvan ”att meddela kunskap” (gr. ’gnosis’) – att förstå, känna, veta hur Guds rike ska byggas
3. Gåvan ”att tro genom Anden” (gr. ’pistis’), att ha förtröstan på Gud när andra vacklar
4. Gåvan ”att bota” (gr. ’iama’) – inte kroppen (som framgår i 1 Kor 12:28, 30) utan att på flera sätt hela den tro eller trosgemenskap som har brutit
5. Gåvan ”att göra under” (gr. ’dynamis’) – att utföra kraftgärningar, mirakler och tecken
6. Gåvan ”att tala profetiskt” (gr. ’profeteia’) – att skönja guds väg före alla andra, och att modfullt våga tala till församlingen trots att den prövar det som sägs (1 Thess 5:20)
7. Gåvan att ”skilja mellan olika andar (gr. ’pneuma’) – att veta när Guds ande verkar i ljus och sanning, att veta när villoläror lockar till en tro i tomhet
8. Gåvan ”att tala olika slags tungotal” (gr. ’glossa’) – att för stunden tala förtäat och inspirerat av Guds ande
9. Gåvan ”att tolka tungotal” – att omsätta Guds särskilda tilltal i uppdrag och handling

Gåvornas frestelser

Det lätt att tänka att den som har en eller fler av just dessa nio gåvor är främre i församlingen, eller i Guds rike. Men det är inte som att få högsta betyg eller vinna ett idrottspris. Tänk om någon framträder med orden: Jag kan ”stärka tron” hos den och den, jag har större ”kunskap” om hur kyrkan och kristna skall vara – lyssna på mig, bara mig! Så söndrar en församling, övermodet förgiftar själva redskapen, oss själva. Botemedlet mot hybris heter nåd, nåden genom Fadern, sonen och anden, eller som Paulus skriver:

Allt detta åstadkommer en och samma Ande genom att fördela sina gåvor på var och en så som den själv vill.

Paulus nio gåvor så strålar de alla samman i något större. Vi kan tänka oss ett paraply där gåvorna är uppspända armar mot onskans regn. Alla paraplydukar måste vara uppspända för att ge ett fullgott skydd. När alla naturliga och andliga gåvor samverkar utvecklas församlingen.

Gåvorna kan tyckas främmande för oss idag, men handlar alla om att upprätta vårt förhållande med Gud. Alla har fått något att bidra med, ingen enda människa är utan någon nådegåva att användas till hjälp för

andra människor, liten som stor. Genom dessa gåvor, talanger, skapar Gud världen och håller den i sin hand genom våra goda händer.

Den stora gåvan

De andliga gåvorna är ingenting utan kärlek, som det heter i 1 Kor 13. Vi är alla kallade till att verka genom Guds kärlek. Detta är den största av Guds gåvor. Men Gud förväntar sig inte det orimliga av oss. Vårt kall bottenar i de vi är, var vi är i livet och de gåvor vi har med oss. Budet att älska andra som dig själv är också en befrielse. Orkar du inte älska dig själv så begär inte Gud att du skall orka älska andra. Men har du kärlekens gåvor inom dig, har du insikt om din egen kallelse, då är det din plikt att be om kraft att handla. Eller som Paulus skriver efter "Kärlekens lov", i 1 Kor 14:1: *"Sträva efter kärleken, men sök också vinna de andliga gåvorna"*.

Kärleken är den stora gåvan till oss, genom oss. Återigen kommer jag att tänka på kvinnan i sjuksängen. Hon bejakade sin kallelse att med sina begränsade gåvor att ringa och tala visa omsorg, en vardagens diakoni. Henne kan vi komma ihåg när vi jämför våra gärningar med varandras: Varför tjänar hon mer än mig? Varför hör han aldrig av sig? Det var mycket bättre förr. För vi är lärjungar, lika bristfälliga som de första, de som undrade "vem som var den störste av dem".

Nådens gåva är att bejaka kallelsen, använda de liv vi har här och nu i kärlekens tjänst. Eller som vår mästare som "tog ett barn och ställde det bredvid sig och sade till dem: "Den som tar emot detta barn i mitt namn, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot honom som har sänt mig. Ty den som är minst av er alla, han är stor." Amen.

Bön

Herre, tack för din nåd. Bevara oss från viljan att vara störst.
Öppna oss för livets naturliga gåvor,
liksom nådens gåvor genom din helige ande.
I Jesu namn. Amen